

Vedenkorkeuskyselyyn tullut vähän vastauksia

Siilinjärven kunta odottaa lisää vastauksia Kevättömän ja Pöljänjärven alivedenkorkeuden nostamista koskevaan kyselyyn. Kysely lähti kesäkuun alussa 173:lle ranta-alueiden maanomistajalle, mutta tähän mennessä vastausprosentti on kymmenen.

Vastausten pitää olla perillä tämän kuun 17. päivänä,

sillä niitä tarkastellaan juhannusviikolla pidettävässä kokouksessa.

Kevättömään Panninniemmen uimarannalle ja Pöljänjärven museon uimarannalle on asennettu paalut, joiden avulla voi arvioida sopivaa vedenkorkeutta.

Kyselyn ovat laatineet Hamulan, Harjamäen ja Pöljän

osakaskunnat, Pohjois-Savon ELY-keskus ja Siilinjärven kunta. Kyselyssä tiedustellaan rannanomistajien periaatteellista kantaa järvien kesäajan alimpien vedenpintojen nostamiseen. Lähtökohdista on, ettei tulvavedenkorkeus muutu nykyisestä.

Järven vedenpinta nostettaisiin puuponttisydämisel-

lä pohjapadolla, joka verhoiltaisiin luonnonkivillä koskimaiseksi. Padon harja olisi v-mallinen, jolloin alipuoliseen vesistöön virtaisi vettä kuivimpinakin kausina. Alustavien laskelmien mukaan alivedenkorkeuden nostaminen noin 20–30 senttimetrillä edellyttäisi ainakin 15 metriä pitkän poh-

japadon rakentamista Pöljänjärven luusuaan.

Jos maanomistajat suhtautuvat myönteisesti alivedenkorkeuden nostamiseen, vesialueen omistajat esittänevät kunnalle hankkeen käynnistämistä, rahoituksen järjestämistä sekä vesilain mukaisen luvan hakemista aluehallintovirastolta. Jos kunta päät-

tää osallistua hankkeeseen, se esittää Pohjois-Savon ELY-keskukselle yhteishanketta.

Pöljänjärven ja Kevättömän ranta-asukkaat ovat jo vuosia olleet huolissaan järvien kesäaikaisesta vedenkorkeudesta. Alhaisen vedenkorkeuden on koettu haittaavan järvien käyttöä, veden laatua ja kalakantojen kehitystä.

Mäkihyppääjästä tuli valmentaja

80 VUOTTA

MATTI IHATSU

Suomen maine suurena mäkihyppäjä on monien lajille omistautuneiden ihmisten ansiota. Yksi lajin vähemmän tunnetuista työmyyristä on vuorelalainen **Seppo Pelli**.

Kuopiossa syntynyt Pelli aloitti urheilu-uransa KuPS:n junioreissa sota-ajan jälkeen, ensin jalkapallon ja sitten jääkiekon parissa. Pian lajiksi löytyi pujottelu ja mäkihyppy.

”Ensimmäiset sukseni tekevät minulle Kopenen veljekset, ja **Uno Koponen** opettikin minulle pujottelua. Laskettelupaikkana toimi Sopen lampi, jonka rannalla sijaitsi noin 150-metrinen mäki”, Pelli muistelee.

Pelli menestyi pujottelussa. Hän sijoittui vuoden 1947 SM-kisoissa pronssille alle 18-vuotiaiden sarjassa. Mäkihyppypuolella paras sijoitus on vuodelta 1954, jolloin hän sijoittui viidenneksi SM-kisoissa. Muutamana vuotena Pelli kuului myös maajoukkueen valmennusryhmään.

Pellin mäkihyppy loppui-

vat vuonna 1956, mitä mies yhä harmittelee.

”Minulle sattui kolme kolaria, minkä vuoksi lääkäri hieman pelotteli ja suositteli lopettamaan hyppäämisen. Menin vipuseen ja vieläkin harmittaa, että hyppääminen tuli tuolloin lopetettua.”

Nuorten hyppääjien valmentajaksi

Seppo Pelli jatkoi mäkihyppyn parissa valmentajana. Hän toimi vuosina 1956–1991 valmennustehtävissä Puijon Hiihtoseurassa, nuorten MM-ryhmissä ja on toiminut A-maajoukkueessa apuvalmentajana. Kuopion Vuoden Valmentaja -tunnustuksen Pelli sai vuonna 1984.

Hänen yhteistyökumppaneitaan valmennustehtävissä ovat olleet muun muassa **Pentti Ranta**, **Hannu Lepistö**, **Kari Ylianttila** ja **Tapio Räisänen**. Tuttuja nimiä suomalaisen mäkihyppyn historiasta. **Juhani Putkonen**, **Pauli Pitkänen** ja **Vesa Silvennoinen** olivat eräitä paikallisia valmentajakollegoita.

Nuorista valmennettavista mainittakoon **Jari Puikkonen**, **Mika Kojonkoski**,

Seppo Pelli ja Pentti Rannan tekemä maalaus, jossa Pelli lentää mäkisuksilla. Teos on tehty vuonna 1954 julkaistun lehtikuvan pohjalta.

Harri Blumen ja **Matti Nykänen**, jonka Pelli muistaa nöyränä ja uutterana harjoittelijana.

Kuopiossa oli aikaisemmin useita pienempiä hyppymäkiä suurmäen lisäksi. Harjoitusolosuhteita paran-

si osaltaan muovimäki, joka saatiin vuonna 1976.

”Myös Kuopion naapuripiirissä oli aikoinaan paljon mäkiä. Muistan kuinka joskus 1960-luvulla lähdettiin Kuopiosta kahdella linja-autolla piirinmestaruuskilpailuihin Varpaisjärvelle. Kaikki halukkaat eivät edes mahtuneet kyyteihin vaan osallistujia jouduttiin karsimaan.”

”Puijon Hiihtoseurassa oli 1980-luvulla paljon hyppääjiä, alun toista sataa. Silloin tuumattiin, että seura voisi haastaa vaikka koko maailman joukkuekisaan”, Pelli naurahtaa.

Juniorityö jälleen nousussa

Tänä päivänä hyppääjien lukumäärät ovat laskeneet, vaikka laji on edelleen suosittu. Nuoret ja lapset pitävät edelleen mäkiurheilusta ja vauhdin hurmasta.

”En tiedä oikein, mistä harastajien väheneminen johtuu. Eikö hiihtoliitolla ole tarpeeksi varoja junioritoimintaan. Nykyään raha näyttelee isoa osaa paikassa, kun ennen vanhaan toiminta pyöri pitkälle talkoiden va-

rasa.”

Pelli kiittelee Siilinjärven Ponnistusta hyvästä juniorityöstä.

”SiiPo on ollut hyvä kasvattamaan junnuja ja seurala on hyvää yhteistyötä puijolaisten kanssa. Myös Puijon Hiihtoseurassa junioritoiminta on saatu viriämään hyvin.”

Seppo Pelli kouluttautui vuonna 1963 mäkituomariksi. Hän arvioi olleensa Suomen nuorin tuomari, jolla oli FIS:n kansainvälinen arvostelukortti. Kortille oli käyttöä muun muassa Lahden MM-kisoissa 1978 ja nuorten MM-kisoissa.

”Vielä viime talvena pyysivät minut tuomaroimaan SM-kisat Puijolle, mistä kyllä kunnioitan valitsijoihini. Lienen ollut silloin Suomen vanhin mäkituomari.”

Liikunta on edelleen miehen sydäntä lähellä. Hän liikkuu ja lenkkeilee paljon, vaikuttaa Vuorelan Kunnossa ja PHS:ssa.

”Mäkihyppy ei koskaan unohtu. Se tulee pysymään aina ytimessä.”

Seppo Pelli täyttää tänään 80 vuotta. Hän juhlisti merkkipäiväänsä eilen ystäviensä ja sukulaistensa kanssa.

Vanha ruukunpala voi saada uuden elämän mosaiikki-ikonissa

”Tässä hommassa sielu lepää”

MERILLA KIVINEVA

Siilinjärven ortodoksisen seurakunnan tiloissa napisi, kopisi ja suhisi, kun Suomen mittakaavassa ainutlaatuisen mosaiikki-ikonikurssi houkutteli tekemään taidetta luonnonkivistä ja muista keraamisista materiaaleista.

”Ikonikursseja kyllä järjestetään, mutta mosaiikki-ikonikursseja ei juurikaan”, mosaiikki-ikonikerho Petrosen puheenjohtaja, ikoninimaalari ja toinen kurssin vetäjä **Tuulikki Likitalo** valotti.

Ainutlaatuisuus näkyy kurssilaisten määrässä. Kurssille mahtuu 17 henkilöä, mutta halukkaita olisi enemmänkin.

Mosaiikki-ikonikerho Petros on järjestänyt kurssia Siilinjärvellä vuodesta 2002 lähtien. Kurseille saapuu ihmisiä ympäri Suomea, ja joskus on tultu jopa Ruotsista saakka.

”Saamme ortodoksisen seurakunnan tilat käyttööme. Se tuki on korvaamaton, ilman sitä näitä kurssia olisi mahdoton järjestää”, Likitalo kiitti.

Toinen kurssin vetäjästä on moskovalainen taiteilija **Juri Jarin**. Hänen mosaiikki-ikoninejaan on esillä monissa luostareissa, kirkoissa, katedraaleissa ja yksityiskokoelmissa ympäri maailmaa.

Hän on vetänyt kurssia Siilinjärvellä vuodesta 2002 ja sitä ennen Valamon luos-

tarissa.

”Nämä kurssit ovat hyvin mielenkiintoisia. Moni kurssilainen on tekemässä mosaiikki-ikoneja ensimmäistä kertaa, ja tekee heti todella hienoja töitä”, Jarin kehui.

”Osa käy kurseilla joka vuosi, jolloin kehityskaaren näkee selvästi. Täällä saa ammattilaisena itsellekin tuoreita näkökulmia”, hän sanoi.

Ilme on haastavin

”Olin ensimmäistä kertaa kurssilla Valamossa 1997, ja siitä saakka olen ollut tämän karpäsen puraisema”, nilsiäinen **Pirkkoaneli Peltola** naurahti.

Siilinjärven kurssilla syn-

Moskovalainen taiteilija Juri Jarin ohjeisti Kati Lyraa, joka teki ensimmäistä kertaa mosaiikki-ikonin.

tyi hänen kolmastoista mosaiikki-ikoninsa. Uusia haasteita töiden työstämisestä ei silti puutu.

”Aina tulee pieniä ongelmia, joita Jurin kanssa ratkotaan. Juri ja Tuulikki ovat todella innoittavia”, hän kehui.

Myös kuopiolainen **Marja Kivinen** on ollut mukana aiemminkin.

”Olen mukana kolmatta kertaa. Tuulikki minut alunperin mukaan houkutteli. Tämä on innostanut ja antanut varmuutta muuhunkin tekemiseen, olen käynyt esimerkiksi kuvaamataidon kurssilla”, Kivinen kertoi.

”Tämä on voimauttavaa ja rentouttavaa”, hän kuvaili.

Joroisista kotoisin oleva **Kati Lyra** oli kurssilla ensimmäistä kertaa, mutta innostui niin, että varasi saman tien paikan ensi kesänkin kurssille.

”Tämä on todella kivaa, tässä hommassa sielu lepää”, hän sanoi.

”Olen aiemmin tehnyt esimerkiksi lasimosaiikkia. Tulen oppimaan uutta tekniikkaa. Onneksi tässä voi poistaa ja korjailla”, hän nauroi.

”Ilme on todella hankala saada onnistumaan”, hän pohti.